

תפילת הבנים שבקעה רקיעים

ראש השנה תשע"ז

יהודה יושב על הגדר מול פתח בית הכנסת ורואה את חבריו נכנסים בזה אחר זה אל היכל בית הכנסת, אבל אינו מצטרף אליהם. הוא כבר ישמע את התקיעות כאן מחוץ לבית הכנסת. ותפילת מוסף? כמילא אין לו מושג מה בדיוק 'הולך' בתפילה, איפה אוהזים ומה אומרים, אז הוא יעשה מה שעשה בתפילת שחרית - יארגן את הילדים הקטנים למשחק וינסה להתעלם מהעובדה שאין עוד ילד בגילו שמשחק בחצר בית הכנסת לפרק זמן ארוך יותר מעשר דקות.

בבית כנסת אחר, בעיר אחרת, יושב חזקי על ספסל פנימי ומנסה להבין מה בדיוק אומר החזן עכשיו, וכשכולם נעמדים ומתחילים להתנועע בדבקות הוא לא מצליח לקלוט אם אומרים עכשיו 'וכל מאמינים' או 'ונתנה תוקף' וגם אינו יודע באיזה שלב החזן אומר והציבור עונה, אבל אמא אינה עומדת לצידו ואין לו את מי לשאול.

את ינקי דווקא ניסתה אמו להכין לקראת התפילה. היא יושבת עימו בערב ראש השנה ועברה על הקטעים השונים, קצת מסבירה, קצת מזכירה, קצת מעוררת. ינקי חשב שהוא יסתדר, אבל כשכולם התפללו בקול וארון הקודש נסגר ונפתח חליפות הוא ממש התבלבל והרגיש איך גוש גדול ומציק מתיישב לו בגרון ומאיים לפרוץ החוצה בפרץ עז של דמעות.

ראש השנה תשע"ז

יהודה, חזקי וינקי יושבים בבית הכנסת כמו כל ילד אחר בן גילם ומתפללים בדבקות. הם יודעים בדיוק איזה קטע עליהם לומר בקול, מתי החזן יסלסל בקולו ומתי עליהם לעמוד. נכון, הם ילדים להורים גרושים; נכון, אין דמות אב בסביבתם שילמד אותם איך מתפללים בבית הכנסת; נכון, בכל שבתות השנה הם מתביישים להיכנס לבית מקדש מעט, כשאין לצידם אבא שמניח יד על הכתף ומסמן מתי עומדים ומתי משתחוים, באיזה קטע יש לחזור על דברי החזן ומתי אסור לדבר, איזו תפילה נאמרת בקול במתינות ובהטעמה ואיזו בלחש ובמהירות רבה יותר, אבל השנה אמותיהם הצטרפו לפרויקט ראש השנה של 'אם הבנים' וסוף סוף גם הם, הילדים, זכו לטעום טעמה של תפילה ביום הדין ותפילתם עלתה לשמי מרום ובוודאי בקעה רקיעים.

אתגרים מבית ומחוץ

"הסיוע למשפחות שהתפרקו מצד משרדי ממשלה אינו מספק והחברה אף היא אינה מחבקת ומכילה אותן ולפעמים אפילו מגיבה

בדחיה", אומרת גב' מלכה ירום, מייסדת עמותת 'אם הבנים'. "האימהות הנמצאות במצב לא פשוט, ומתקשות להתמודד עם האתגרים מבית ומחוץ בהיעדר עזרה ראויה".

גב' ירום זיהתה את המצוקה של הנשים המגדלות את ילדיהם לבד כבר לפני 15 שנים ופתחה את 'אם הבנים' כמענה חברתי ורגשי, כשמאז מוסיפה העמותה עוד ועוד שירותים לטובת אימהות אלה וילדיהן.

העמותה, בנשיאות הרב גנס שליט"א, פועלת למען האימהות והילדים בכל ימות השנה הן במישור הקהילתי - הגברת המודעות לצרכי המשפחות ולתמיכה בהן, בקרב אנשי מקצוע, מחלקות רווחה וחינוך, ומובילי דעת קהל, והן בתמיכה ממשית במשפחות אלה, בסיוע פרטני לאימהות וילדים במגוון תחומים, והן בתא המשפחתי כיחידה שלמה. בין הפרויקטים: פרויקט חונכות, ליווי סוציאלי, סיוע במימוש זכויות, סדנאות תמיכה לאימהות וילדים, פעילויות וטיולים ועוד ועוד, זאת בנוסף להעלאת המודעות בקרב הציבור לטובת מתן סיוע לאותן משפחות.

אחד מהפרויקטים המשמעותיים של העמותה הוא אירוח חגיגי בחגים; פסח ור"ה למשפחות שחוו פרידה, בימי ראש השנה, בדגש מיוחד על ליווי ותמיכה בילדים במהלך התפילות ולכל אורך החג.

"מידי שנה אני ומשפחתי חוגגים את יום הדין באופן המיוחד ביותר עלי אדמות", אומר ישראל אברהם, מתנדב ותיק ב'אם לבנים'. ישראל הוא יועץ חינוכי ותיק ומפקח במשרד החינוך המקדיש ממיטב זמנו, ומרצו, לעשייה בעמותה, בין השאר בהעברת סדנאות לחונכים ובמתן כלים לאימהות המתמודדות. בנוסף לכל אלו הוא ומשפחתו מתנדבים קבועים בחגים "בערב החג החונכים מקדישים זמן רב לעבור עם כל ילד על התפילות, להסביר לו מה קורה בחג בבית הכנסת, כיצד מתנהלת התפילה ואיך יש לנהוג. בחג עצמו הילד מתוגמל בפרסים על שיתוף פעולה ובצאת החג הוא חוזר הביתה שמח וטוב לב. בשביל ילדים רבים זוהי היכרות ראשונה עם עולם התפילה בציבור והשהייה בבית הכנסת". במקביל זוכות האמהות, מעבר לאירוח מכל הלב, גם לתמיכה ולדברי חיזוק.

"אלמלי אותו אירוח מופלא שלי ושל ילדים בראש השנה, תחושת הבדידות וחוסר השייכות הייתה ממשיכה להשפיע עלי ועל ילדיי גם תקופה ארוכה גם לאחר חגי תשרי", מספרת בהתרגשות רחל, אחת האמהות.

השנה השתתפו 200 אימהות וילדים באירוח החג שהתקיים בערד. בשל הצורך המתעצם וההיענות הגדולה שאיפה היא לחזק את המיזם ולהרחיב את האירוח גם לשמחת תורה.

לתרומות ניתן לפנות למשרדי העמותה ברח' בית הדפוס בירושלים טל' 02-6517221 שלוחה 1

